

HJÆLP, en blyant ad gangen

Caleb H. er 10 år og fra Tyskland

Det hele begyndte, da min stav lavede et projekt, der skulle hjælpe flygtninge. Jeg syntes virkelig godt om projektet, så jeg bad min mor om at fortælle min skolelærer om det, og min lærer ville gerne lave noget med fjerdeklasserne. For at være gode eksempler for projektet gik min søster Maddie og jeg fra dør til dør og bad om donationer.

Dagen kom, hvor vi skulle præsentere projektet for resten af fjerdeklasserne. Jeg var lidt nervøs. Ja, jeg var faktisk helt ude af den, men jeg gjorde mit bedste. Jeg fortalte de andre i fjerde klasse, at vi havde brug for skolesæt til flygtningene. Jeg fortalte dem, hvordan vi gik fra dør til dør, og jeg udfordrede dem til at indsamle flere penge, end jeg havde gjort. Sammen fik vi lavet mere end 100 skolesæt! Vi lagde notesbøger, blyanter og andre skolemateriale i. Vi lagde også en besked, hvor der stod »Velkommen til Tyskland«.

Min mor og jeg tog skolesættene hen til flygtningelejren. Jeg vil ikke sige, at der var rart i lejren, men der var en legeplads og et skolested. Der kørte tog lige ved siden af lejren, og det larmede rigtig meget, og børnene fortalte mig, at det lød som de jetjagere, der fløj over Syrien og andre steder som det. Det lød måske som de bomber, børnene havde hørt i deres hjemland.

Jeg mødte nogle få børn på min alder i lejren, deriblandt Daniel, der var vildt dygtig til at spille skak. Jeg fik ikke spillet skak med ham, hvilket er en skam, for jeg elsker skak, men de spurgte, om jeg ville spille fodbold og bordtennis. Drengene fortalte mig, at de længtes hjem, og at de virkelig gerne ville ud af lejren og begynde i skole igen.

Da vi havde spillet fodbold og bordtennis, gav vi dem skolesættene. Jeg har det godt med at gøre noget godt for de børn, der bor i lejrene. ■

